

КАК ДА ПОБЕДИМ ИЗКУШЕНИЕТО

Дейвид Уилкерсън
1 Февруари 1977

Изкушението е покана или примамка за извършване на неморално действие. И точно в този момент дяволът се вихри по цялата земя като ревящ лъв, опитвайки се да погълне християни чрез силни примамки към неморалност. Никой не е имунизиран и колкото повече се приближаваш към Бога, толкова повече Сатана ще копнее да те пресее.

Грешниците не биват изкушавани, а само истинските Божии деца! Дъждът не може да докосне тяло, което вече е потопено във вода. Грешниците вече са потънали в своето погубление. Като деца на Сатана, те правят това, което той им диктува. Не е необходимо те да бъдат изкушавани или прилъгвани, защото те вече са неморални същества – те вече са осъдени. Като роби те не са свободни да избират. Те просто преминават от мъртви, до два пъти мъртви, до „изтръгнати от корените“.

Дяволът може да се подиграва с грешниците, но той не ги изкушава. Сатана дразни своите деца, като ги подтиква към по-дълбоки и по-тъмни дупки на неморалност. Те вече са мъртви в своите престъпления и грехове, и вече не водят битките за живите хора. Затова нашият Господ ни казва да се радваме, когато попадаме в различни изпитания. Ние преживяваме нещо уникално само за зрелите християни.

Изкушенията са „обучение в бойни условия“. Те са „ограничена“ война. Бог ограничава тази война дотолкова, доколкото тя може да бъде „поносима“. Бог иска бойци, които са умели в битката и които могат да свидетелстват: „Бях под обстрел! Бях в битката! Врагът беше навсякъде около мен, стреляше по мен, опитваше се да ме убие, но Бог ми показа как да се справя с него и да не се страхувам. Вече имам опит, така че следващият път няма да се страхувам“.

Изкушенията не са признак на слабост или обръщане към света. По скоро те са завършване, знак за това, че Бог ни се доверява. Духът заведе Исус в областта на изкушенията в пустинята, за да може Той да се научи на тайната на силата над всички изкушения. Всъщност Бог казваше на Исус: „Сине, дал съм Ти Дух без мяра. Потвърдил съм Те като Мой Син пред света. Сега ще позволя на Сатана да изпробва всяко свое средство, за да видиш колко безсилен е той, за да не се страхуваш никога от неговата власт, за да отидеш и проповядваш царството с вярата, че Сатана е поразен, че той не може да те докосне по какъвто и да е начин“.

Именно за това са изкушавани християните днес. Не за да научим нещо за себе си. Не за да ни покаже силата на дявола. НЕ! Изкушенията са позволени в живота и на малкия светец, за да ни научат на ограничението на Сатана! За да обезсилят дявола. За да изложат неговите слабости. За да разкрият Сатана като плашило. Ние се страхуваме само от това, което не разбираме.

Сатана е като магьосникът от Оз, който използва всякакви ужасни средства, за да уплаши непросветените хора. Какво шоу на ужасите показва той. Едно фалшиво шоу на власт, сила и надмощие. Но Бог знае, че всичко това е един бледен звук и празнота. Зад сцената е един слаб магьосник; незначимото, безсилно, очилато малко плешиво същество, което натиска бутони и дърпа лостове. Кой със здрав разум, познавайки могъщата сила на Бог, не би се изсмял на това невзрачно и незначително събитие на Сатана.

Когато сме в изкушение, това е Божия начин да ни каже: „Сатана е безсилен – той не е това, което твърди че е. Той носи фалшива маска и изстрелва огнени стрели, които слабо просъскват и биват унищожени в присъствието на истината.

Но вие трябва сами за себе си да го разберете! Отидете в неговия цирк! Противопоставете се на неговите евтини заплахи и след това победете страха си от него! Той няма да ви изплаши – няма да изложи на показ ваша слабост! Той не може да ви накара да направите каквото и да е! Вместо това вие ще откриете неговата слабост! Ще покажете на света какъв фалшив магьосник е той! След това той ще избяга от вас, защото не иска да споделите с когото и да е тайната, която сте научили за него!”

Не е достатъчно да се каже: „Не е грешно да си изкушаван”. Това нищо не означава за тези, които вече са му се поддали. Проблемът не е в това да се научиш да приемеш изкушенията като преживяване, през което всички християни преминават, а по скоро какво да направим, за да не му се поддадем.

Проблемът е как да издържим, когато дяволът ни прилъже в капана си! Ние искаме да знаем как да получим силата и смелостта да кажем: "Не!" и да удържим на решението си. Как да намерим силата „да не планираме” да се предадем на него.

Когато Сатана дойде върху нас като потоп, не разполагаме с време да прибягаме до тайния килер за помощ. Може и да нямаме време да вземем Библията и да потърсим няколко силни стиха, които да ни насърчат. Възможно е около нас да не е нашия силен приятел християнин, който да ни издигне в молитва. Изведнъж изкушението е пред нас и трябва да вземем мигновено решение.

Това само прави още по-важно християните винаги да носят със себе си тайната на „издържането” по всяко време, на всяко място и във всякакви изпитания.

Силата за издържане и не поддаване на изкушенията не идва от пълненето на умовете ни със стихове, или от даването на обещания, или от прекарването ни на часове в молитва и пост, не и в това да се обиколим с богоугодни приятели християни и влияние, нито в това да се отдадем на голяма духовна кауза. Всички тези неща са препоръчителни и нормални за християнския растеж, но не там е победата.

Простата истина за издържането на всяко изпитание е да се УНИЩОЖИ СТРАХА ОТ ВЛАСТТА НА САТАНА! Страхът е единствената власт над човека, която Сатана има. Бог не ни е дал дух на страх. Той е само от Сатана!

А човек се страхува от дявола. Страхува се от демони. Страхува се от провал. Страхува се от това, че стремежите и навиците му не могат да се променят. Страхува се от вътрешните си желания, от това, че те може да изригнат и да поемат контрол над живота му. Страхува се, че той е един на хиляда, който може да е различен, вътрешно слаб, пълен със страсти и в невъзможност да му се помогне.

Човек се страхува, че не може да се откаже от греха си. Той придава власт на Сатана, с която той не разполага. Човекът извиква: „Уловен съм! Не мога да спра! Обречен съм да съм покорен на силата на дявола! Дяволът ме кара да правя това!”

В страха има мъчение! Щом се страхуваш от дявола, ти никога не можеш да разрушиш силата на кое да е изкушение. Затова Сатана промоцира филми като „Екзорсистът”, „Поличбата” и множество други филми, които карат хората да припаднат или повръщат от страх.

Ето защо Сатана е удовлетворен от учението, което сега навлиза в някои църкви, че демоните може да обладават Християните. Сатана става силен там, където има страх! А християните, които се страхуват от дявола имат нищожна или просто никаква власт да се съпротивят на неговите съблазни.

Всичко това е базирано на една лъжа! Тази лъжа е, че Сатана има власт да пречупи християните, когато те са под натиск. Това не е така! Исус дойде, за да разруши цялата власт на дявола над измитите в кръвта Божии деца. Често се чудех защо Бог позволява на духовните хора да бъдат изпитани.

Защо Той не премахне всичките изкушения вместо да „даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.” (1 Коринтяни 10:13)? Отговорът е прост. Веднъж щом научите колко безсилен е Сатана, веднъж щом научите, че той не може да ви накара да направите каквото и да е, веднъж щом научите, че Бог има цялата власт да ви пази от падение, тогава вие можете „да издържите” всичко, което Сатана поставя на пътя ви! Можете да минете успешно, без да се страхувате от провал!

Чували сте да се казва: не е грях да си изкушен! А аз ви казвам: най-големият грях не е да паднеш в изкушение. Най-големият от всички грехове е да не вярваш, че Бог има власт да ни избави и да ни предпази отново да се поддадем на изкушението! Най-важната стъпка, която някога ще трябва да направиш като християни, е стъпката, която ще правиш веднага след провала си!

Ние не сме освободени от изкушенията, а от страха от дявола да ни накара да им се поддадем. Ще продължим да бъдем изкушавани, докато стигнем до мястото на „почивка” във вратата ни. Тази почивка е непоклатимата увереност, че Бог е победил Сатана, че Сатана няма право или претенции спрямо нас, че ще излезем като злато, преминало през огън.

Колебливият човек е нестабилен във всички свои пътища. Това е човекът, който вярва, че властта е еднакво разделена между Бог и Сатана. Това обяснява защо „когато настане изпитание, отстъпват.” (Лука 8:13). Те отново се връщат към страха.

Забравят за Божията могъща сила. Изплашват се заради всяващите страх клюки на Сатана. Исус ни научи да се молим да не бъдем „водени в изкушение“. Трябва да внимаваме и да се молим „да не влезем в изкушение“.

Духът е, който копнее, а плътта е слаба. Божият Дух във вас копнее да ви научи на увереност в Божията сила, а плътта се стреми да се поддаде на страха. Вярвам, че страхът, а не умората, беше този, който приспа учениците, докато Исус се молеше в градината. Те току-що бяха разбрали новините за Неговото предателство, че Исус ще бъде предаден в ръцете на грешни хора, че Петър ще стане изменник, че те всички ще се оскърбят и ще се разпръснат.

Изведнъж те забравиха всичките Му чудеса, мощната Му власт да изцелява болните и да възкресява мъртвите, силата Му да умножава хлябовете и рибите. Сега те бяха погълнати от страха. Те се страхуваха за телата си. Страхуваха се да бъдат изоставени от Господа. Спяха като обречени хора. Когато Исус поиска от нас да се молим, за да не бъдем водени в изкушение, Той всъщност каза: „Молете се да се научите, да се доверявате на Божията сила сега, вместо да ви се налага да се връщате отново и отново в областта на изкушенията, докато научите урока си“. Молете се да не бъдете водени в изкушение, тъй като урокът, който е трябвало да научите, вече сте го научили!

Библията казва, че „знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден,“ (2 Петрово 2:9). Как? Като ни постави под огън, докато не излезем пеейки: „По-велик е Оня, Който е с мен, от онзи, който е в света“ (1 Йоан 4:4). Докато се научим, че побеждаваме само чрез вяра! Докато веднъж завинаги признаем, че „Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола“ (1 Йоан 3:8).

Не бива да се поддаваш на изкушенията, но понякога това ще се случва! Дори и с най-святите Божии хора това се случва от време на време. Затова Бог има специално снабдяване за тези, които се провалят. „но ако съгреша някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния“ (1 Йоан 2:1).

Нашият Господ е еднакво наскърбен от нашето поддаване на изкушенията, както и от това, че не се научаваме как да се справим с тях. Той е повече наранен от факта, че ние сме се доверили на Неговата сила да ни избави. Бог е наранен не толкова от това, което правим, колкото от това, което не правим. Исус плака за град Ерусалим, с дълбоко огорчение. Не поради греховете на този град.

Не поради алкохолизма, проституцията, прелюбодействата, лъжите и измамите, а защото Той предложи мир и избавление...”но те не искаха!“ Те не искаха да дойдат с проста вяра. Не искаха да повярват думите Му. Не искаха да прибегат до прибежището на Неговото защитно крило. Неверието им в Неговата сила Го накара да заплаче.

Грешник е този, който живее като такъв, който признава, че дяволът има повече власт от Бога. Побеждаващият християнин е този, чиито живот изповядва „На Бог е царството, силата и славата, завинаги. Амин!“

Някои хора в действителност не искат да бъдат свободни от изкушенията. Те флиртуват и си играят с тях, живеейки на ръба. Те знаят, че Бог може да ги предпази от греха им, но дълбоко вътре в себе си предпочитат да си прекарват забавно – няколко пъти неморалност – малко от вкуса на забраненото.

Те се страхуват да се доверят на Бог за силата за победа, защото не са убедени, че я искат. Тя не е привлекателна! Те не искат да огорчат Господа, нито да обърнат гръб на любовта Му. Те искат да бъдат свободни – „за малко“. Едно половинчато освобождение „точно навреме“. Твърде много хора днес се страхуват днес да предадат всичко на Господа, защото те все още копнеят за нещата, с които Сатана ги привлича.

Сатана винаги прави предаването толкова удобно, толкова просто, толкова лесно.

Но Бог има силата да ни накара да „искаме“ да бъдем свободни. Той може да постави в нас желание за победа и сила да изпълним волята Му. Ако Сатана може да постави желание в човека да съгрешава, Бог може и наистина поставя в Своите деца желание за победа. Нашата част е просто да повярваме, че Бог може да освети волята ни и да постави в нас желание за победа, за да се съпротивим на поканата на дявола.

„Защото Бог е, Който според благоволения Си действа във вас и да желаете това и да го изработвате“ (Филипяни 2:13).

Искате ли силата да издържате на всяко изкушение? Искате ли избавление? Искате ли растяща сила на съпротивление спрямо греха? Тогава спрете да прославяте дявола! Спрете да мислите, че той може да ви накара да съгрешите! Той няма власт да ви пристрастява към нищо! Използвайте вашия щит на вярата!

Погледнете право в центъра тази буря от изкушения и извикайте: „Оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него“ (1 Йоан 5:18). Победете страха си от силата на дявола и ще можете завинаги да „издържите“ всяко изпитание, което той поставя на пътя ви. Просто „поверете опазването на вярата ви на Него, верният Създател“.

И най-важното от всичко: „и че в нищо не се плашите от противниците...“ (Филипяни 1:28).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1977 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[How to Win Over Temptation](#)